

Stockholm den 9 januari 2019

Finansdepartementet
Finansmarknadsavdelningen
Värdepappersmarknadsenheten

fi.remissvar@regeringskansliet.se och
fi.fma.v@regeringskansliet.se

Promemorian Möjlighet för värdepappersföretag i tredjeland att under viss tid tillhandahålla tjänster utan krav på tillstånd och vissa betaltjänstfrågor

Detta remissvar avser den del av promemorian (kapitel 4) som berör betalkonto med grundläggande funktioner. Vad gäller promemorian i övrigt har Svenska Bankföreningen lämnat ett gemensamt remissyttrande tillsammans med Svenska Fondhandlareföreningen den 19 december 2018.

Bankföreningens inställning

Bankföreningen har i huvudsak inget att invända mot promemorians förslag. När det gäller den föreslagna utformningen av BtL 4 a kap 5 a § motsätter sig dock Bankföreningen att bestämmelsen och tillhörande författningskommentar ges det innehåll som föreslagits.

Betalkontodirektivet syftar bland annat till att öka konsumenternas möjlighet att enkelt kunna jämföra olika betaltjänstleverantörers betalkonton och de betaltjänster som är kopplade till betalkonton. Betalkontodirektivets artikel 6.1 första meningen innehåller en bestämmelse om att betaltjänstleverantörer i sin "avtalsinformation, kommersiella information och information till konsumenter, i tillämpliga fall, använder de standardiserade begreppen i den slutliga förteckningen som avses i art 3.5." Bankföreningen noterar att den föreslagna motsvarande bestämmelsen i BtL 4 a kap 5 a § saknar direktivets begränsning om att informationen ska lämnas "i tillämpliga fall". Bankföreningen anser den begränsning till "tillämpliga fall" i direktivet bör framgå av den svenska lagtexten om inte lagens innebörd ska bli en annan än direktivets. Under alla förhållanden anser Bankföreningen att det måste klargöras vad som avses med den föreslagna bestämmelsen, som till sin ordalydelse innebär

långtgående konsekvenser för betaltjänstleverantörerna eftersom "information" är ett vitt och oklart begrepp. Bankföreningen delar inte heller den i promemorian angivna ståndpunkten att den nya bestämmelsen innebär "ett förtydligande av svensk rätt", eftersom det inte finns någon begränsning för betaltjänstleverantörer att använda sina egna produktnamn vid sin information till konsumenter (med undantag för vad som idag gäller enligt BtL kap 4 a 5 §).

Det är av största vikt att den svenska implementeringen av art 6.1 inte leder till den aktuella regeln tolkas på ett annorlunda sätt än vad som är fallet i andra europeiska länder. I t ex Lettland är skyldigheten att använda de representativa termerna begränsad till avgiftsdokumentet (Fee Information Document, FID) och den årliga avgiftsrapporten (Statement of Fees, SoF). Inte heller i Estland har regeln tolkats innebära en allmän skyldighet att använda de representativa termerna i all upptänklig information mot konsumenter. En rimlig tolkning är enligt Bankföreningens mening att kravet på att använda begreppen i förteckningen (utöver vad som gäller enligt redan befintligt regelverk) begränsas till de fall där det av situationen bedöms vara nödvändigt i syfte att förhindra att konsumenten får en felaktig eller ofullständig bild av bankens avgiftsinformationen i förhållande till en relevant tjänst.

En alltför vidsträckt tolkning vid den svenska implementeringen av betalkontodirektivets artikel 6.1, första meningen, skulle innebära att svenska betaltjänstleverantörer får en konkurrensmässig nackdel i jämförelse med europeiska betaltjänstleverantörer eftersom det är förenat med höga kostnader för betaltjänstleverantörerna att göra ändringar i sin information till konsumenterna.

Av promemorians konsekvensanalys framkommer även att förslaget inte bedöms medföra några konsekvenser för kreditinstitut, betaltjänstleverantörer eller konsumenter. Bankföreningen ifrågasätter starkt denna analys.

Den utgångspunkt att inga kostnader kan förväntas med anledning av de nu föreslagna bestämmelserna förutsätter enligt Bankföreningens mening att skyldigheten för betaltjänstleverantörerna att använda de standardiserade begreppen i sin information är begränsad till FID och SoF (samt den ordlista som ska finnas tillgänglig). Den nu föreslagna lagtextutformningen, utan kommentarer som begränsar tillämpningsområdet, skulle bli väldigt resurskrävande och kostsam för svenska betaltjänstleverantörer att genomföra eftersom det påverkar en stor mängd dokument och information på t ex hemsidor. Även med den tolkning av bestämmelsen som Bankföreningen förordar kommer konsekvenserna för betaltjänstleverantörerna att bli påtagliga.

Bankföreningen vill också poängtera vikten av att den eventuella lagändringen inte träder i kraft i mars 2019 utan att ändamålsenlig tid först lämnas för genomförande av eventuella förändringar i den information som betaltjänstleverantörerna redan ger

till konsumenterna. Bankföreningen förordar att ikraftträdandetidpunkten sätts till tidigast 1 juni 2019.

SVENSKA BANKFÖRENINGEN

Hans Lindberg

Jessie Cargill-Ek